

Sygn. akt VIII Cz 783 /13

POSTANOWIENIE

Dnia 31 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VIII Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący : SO Włodzimierz Jasiński (spr.)

Sędziowie : SO Hanna Matuszewska ; SO Jadwiga Siedlaczek

po rozpoznaniu w dniu 31 grudnia 2013 roku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **Ł. O.**

przeciwko **Towarzystwu Ubezpieczeń (...)SA w W.**

o zapłatę

na skutek zażalenia powoda

od zarządzenia Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Toruniu

z dnia 25 listopada 2013 roku

sygn. akt I C 2348/13

postanawia :

1/uchylić zaskarżone zarządzenie .

2/ pozostawić Sądowi Rejonowemu w Toruniu rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu związanych z niniejszym postępowaniem zażaleniowym.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym zarządzeniem z 25 listopada 2013 roku Przewodniczący Sądu Rejonowego w Toruniu zwrócił pozew wniesiony przez pełnomocnika powoda z uwagi na nie uzupełnienie braków formalnych pełnomocnictwa dostrzeżonych przez Przewodniczącego, a polegających na jasnym określeniu czy stanowi ono pełnomocnictwo ogólne czy też do sprawy ocenione jako mające charakter rodzajowy i budzące wątpliwości co do zakresu umocowania pełnomocnika jak i oznaczenia pozwanego.

W ocenie Przewodniczącego Sądu Rejonowego w Toruniu skoro powód pozywa nie sprawcę szkody lecz jego ubezpieczyciela to zawężenie praw zastępcy procesowego wynikające z treści pełnomocnictwa do roszczeń z art. 445 § 1 k.c. wyklucza występowanie z tym pozewem – jako że został on skierowany przeciwko osobie trzeciej , nie będącej sprawcą szkody , która odpowiada na podstawie art. 822 § 4 k.c. w powiązaniu dopiero z przepisem wymienionym w pełnomocnictwie. Przewodniczący ocenił również , iż tak jednoznacznie wskazana podstawa prawna żądania , którą sąd nie jest związany zawęża jednak możliwość zasądzenia roszczenia na innej podstawie niż wynikająca z treści pełnomocnictwa ,a dodatkowo wyłącza ona również prawo pełnomocnika do skutecznego wytoczenia

powództwa przeciwko pozwanemu. Przewodniczący zauważył również , iż udzielone pełnomocnictwo ograniczone zostało kwotowo zaś pozew dotyczy także innych roszczeń.

Z orzeczeniem tym nie zgodził się powód (pełnomocnika powoda) podnosząc , iż w świetle brzmienia art. 88 k.p.c. ustawodawca nie przewidział wymagań formalnych jakim powinno odpowiadać określenie sprawy w treści pełnomocnictwa. Może ono polegać na oznaczeniu stron i przedmiotu postępowania , na wskazaniu sygnatury akt , jak też na jakimkolwiek innym oznaczeniu , które pozwala na identyfikację sprawy w jej techniczno – procesowym znaczeniu i w tym zakresie odwołał się do poglądów orzecznictwa sądów powszechnych jak i Sądu Najwyższego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje :

Zażalenie okazało się zasadne.

W pierwszej kolejności należy zgodzić się z żalącym , iż charakter udzielonego pełnomocnictwa przez stronę z uwagi na swoją treść (aby uniknąć zarzutu nieważności postępowania) wymaga jedynie stwierdzenia czy można na jej podstawie w sposób nie budzący wątpliwości ustalić sprawę w jakiej ono zostało udzielone. W treści pełnomocnictwa natomiast nie jest wymagane aby zawierało ono wskazanie podstawy prawnej , faktycznej jak i konkretnej kwoty dochodzonego roszczenia. Zgodzić należy się z poglądem powszechnie obowiązującym i akceptowanym w orzecznictwie , iż istnienie takich wymogów pełnomocnictwa procesowego oznaczałoby ograniczenia dla pełnomocnika w zakresie przekształceń procesowych w tym dotyczących przedmiotu żądania jak i rozszerzenia powództwa - bez udzielania odrębnych pełnomocnictw i naruszałoby istotę treści art. 91 k.p.c.

Wyrowadzenie zatem przez Przewodniczącego Sądu Rejonowego wniosku w zakresie oceny przedmiotowego pełnomocnictwa uznać należało w tej sytuacji za nietrafne , co musiało skutkować uwzględnieniem zażalenia i uchynieniem zaskarżonego zarządzenia. Treść udzielonego przez powoda pełnomocnictwa nie pozostawia wątpliwości , kto , kogo i w jakiej sprawie pozywa o zapłatę.

Tylko na marginesie powyższych rozważań podnieść należy nawiązując do wywodów uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia , iż odpowiedzialność ubezpieczyciela ma charakter akcesoryjny , ubezpieczyciel ponosi odpowiedzialność tylko wtedy i tylko w takim zakresie , w jakim odpowiedzialność ponosi ubezpieczony sprawca (np. w zakresie zadośćuczynienia). Z chwilą wystąpienia wypadku ubezpieczeniowego poszkodowanemu przysługuje bezpośrednio przeciwko ubezpieczycielowi roszczenie prawno – ubezpieczeniowe , które w doktrynie kwalifikowane jest jako specyficzna figura prawna niepodlegająca zaliczeniu do tradycyjnej konstrukcji roszczenia deliktowego czy kontraktowego (actio directa). Poszkodowany ma zatem dwa odrębne roszczenia w stosunku do sprawcy szkody i ubezpieczyciela pomiędzy którymi zachodzi ścisła współzależność polegając na tym , że oba roszczenia istnieją obok siebie tak długo dopóki jedno z nich nie zostanie zaspokojone.

Mając zatem na uwadze powyższe rozważania Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 398 k.p.c. i art. 397 § 2 k.p.c. oraz art. 13 § 2 k.p.c. orzekł jak na wstępie.

Z uwagi na fakt , iż niniejsze postępowanie nie jest kończącym w instancji w rozumieniu przepisu art. 108 § 1 zd. 1 k.p.c. w tym też zakresie rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów niniejszego postępowania Sąd Okręgowy pozostawił do rozstrzygnięcia Sądowi pierwszej instancji w orzeczeniu kończącym postępowanie w instancji.